

OKRESNÍ SOUD PRAHA-VÝCHOD

Na Poříčí 1044/20, 112 97 Praha 1

Tel.: 221 729 311 (399), Fax.: 257 005 060

e-mail: podatelna@osoud.phav.justice.cz, ID datové schránky: zyaabwu

Naše značka: 43 Si 73/2020

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Vaše značka: ///

Vyřizuje: XXXXXXXXXXXX

Dne: 27. března 2020

Informace dle zákona č. 106/1999 Sb.

Vážený pane magistře,

ve shora uvedené věci zasílám Vámi požadované rozhodnutí v anonymizované podobě.

S pozdravem

Mgr. Jana Stejskalová, v.r.
předsedkyně Okresního soudu Praha – východ

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-východ rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jany Stejskalové a přísedících Jaroslavy Petrové a Ing. Petry Pinkavové ve věci

žalobců:

- a) [redacted]
bytem [redacted]
- b) [redacted]
bytem [redacted]
- c) [redacted]
bytem [redacted]

všichni zastoupeni advokátem JUDr. Jiřím Kozákem, PhD.
sídlem Nitranská 988/19, 130 00 Praha

proti

žalované:

TOS-MET slévárna a.s., IČO 28793099
sídlem Stankovského 1687, 250 88 Čelákovice
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Hájkem
sídlem Revoluční 1003/3, 110 00 Praha 1

za účasti

vedlejší účastnice

na straně žalované

Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group, IČO 47116617
sídlem Pobřežní 665/21, 186 00 Praha 8
zastoupená advokátem JUDr. Antonínem Mokrým
sídlem U Prašné brány 1079/3, 110 00 Praha 1

o náhradě škody způsobené pracovním úrazem ve výši 1 224 329 Kč s příslušenstvím,
110 905 Kč s příslušenstvím a 100 000 Kč s příslušenstvím,
částečným mezitímním rozsudkem,

takto:

- I. Základ nároku žalobce a) za žalovanou je opodstatněný v rozsahu jedné poloviny.

- II. O výši nároku žalobce a), nároku žalobců b) a c) a nákladech řízení bude rozhodnuto v rozhodnutí, kterým bude řízení skončeno.

Odůvodnění:

1. Žalobce a) [dále též jen „žalobce“] se domáhal zaplacení částky 1 224 329 Kč s příslušenstvím z titulu náhrady škody způsobené pracovním úrazem. Žalobce jako zaměstnanec žalované na pozici údržbář utrpěl dne 20. 11. 2013 při plnění pracovních úkolů na pracovišti úraz spočívající v tom, že při kontrole aerátoru linky BMD se mu při výstupu smekla noha na kovové konstrukci a spadl do tělesa zásobníku, při pádu narazil hrudníkem na hranu násypky, čímž došlo mj. k pohmoždění hrudníku. Žalobce tím utrpěl závažná poranění vyžadující mimořádně náročný způsob léčby a velice obtížnou rehabilitaci. Pracovní neschopnost mu byla ukončena až 14. 1. 2015, přičemž podle lékařky trvala celou dobu v příčinné souvislosti s jeho pracovním úrazem. Na základě posudku ze dne 8. 1. 2015 byl shledán invalidní ve třetím stupni s mírou poklesu pracovní schopnosti přes 70 %. Žalovaná nese objektivní odpovědnost za škodu vzniklou pracovním úrazem podle § 366 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce. Žalobce má za to, že jsou dány okolnosti hodné mimořádného zřetele (§ 7 odst. 3 vyhlášky č. 440/2001) pro zvýšení odškodnění, a to na dvojnásobek bodového hodnocení vyplývajícího z posudků. Bolestné i ztížení společenského uplatnění by nadto měly vycházet ze zásad slušnosti (§ 2958 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dále též „o. z.“), přičemž i podle metodiky Nejvyššího soudu přesahuje bodový nárok žalobce jím požadované dvojnásobné navýšení (v celkové výši 1 224 329 Kč). Nároky žalobce b) a žalobkyně c), syna a manželky žalobce, jsou odůvodněny duševními útrapy, kdy zejména bezprostředně po úrazu byla prognóza nejistá a toto období bylo pro žalobce b) i žalobkyni c) velmi stresující, každý z nich proto v souladu s § 2959 o. z. žádá 100 000 Kč. Nakonec žalobci nárokují přímou škodu, která jim v souvislosti s léčbou a hospitalizací vznikla.
2. Žalovaná navrhl žalobu zamítnout. Nesporovala, že dne 20. 11. 2013 došlo v jejím závodě k pracovnímu úrazu žalobce zaměstnaného na pozici zámečnick – údržbář. Při popisu úrazu však žalobce opomněl uvést podstatné okolnosti, a to konkrétně skutečnost, že při údržbě aerátoru postupoval v příkrém rozporu s interními bezpečnostními předpisy žalované, neboť nejenže nedodržel obecné zásady bezpečnosti práce, ale navíc postupoval i v přímém rozporu s organizační normou žalované č. 1/07/10, podle níž musí všichni pracovníci před vstupem do vymezeného prostoru odstavit předepsaným způsobem jeřáb. Žalobci byl tento předpis dobře znám s ohledem na školení BOZP konaném dne 8. 2. 2012, jakož i jeho dlouholetou praxi v oboru. Přes tyto skutečnosti žalobce uvedeného pokynu nedbal a do prostoru linky BMD vstoupil, aniž by předtím zajistil odstavení jeřábu, který v daném prostoru projíždí a je nebezpečný pro osoby pohybující se v předmětné oblasti. Svou hrubou nedbalostí se vystavil nebezpečí srážky, k níž, jak sám žalobce potvrdil Policii ČR při svém výslechu ze dne 17. 4. 2014, došlo. Právě v důsledku srážky, jež byla primární příčinou ztráty rovnováhy, spadl žalobce na okraj násypky, čímž si způsobil popsání poranění. Z uvedených důvodů má žalovaná za to, že je dán liberační důvod ve smyslu § 367 odst. 1 písm. a) zákoníku práce zcela vylučující její odpovědnost za následky pracovního úrazu. In eventum jsou zde min. důvody pro částečné zproštění žalované ve smyslu § 367 odst. 2 písm. a) a b) zákoníku práce, neboť pokud by měl pád žalobce i jiné příčiny než přímou srážku s jeřábem, je zřejmé, že tato srážka jako přímý důsledek porušení bezpečnostních předpisů byla hlavní příčinou pádu žalobce, a tedy i jeho úrazu (§ 367 odst. 2 písm. a/ zákoníku práce). Žalovaná má navíc za to, že byl naplněn i liberační důvod § 367 odst. 2 písm. b) zákoníku práce, neboť se jednalo o běžnou pracovní činnost žalobce, s ohledem na jeho dlouholeté zkušenosti a kvalifikaci si musel být vědom následků porušení předpisů a zásad bezpečnosti práce, jeho počínání bylo značně rizikové a lehkomyšlné (ve ymslu rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne

30. 5. 1969, sp. zn. 7 Cz 22/69 anebo rozhodnutí ze dne 8. 1. 2002, sp. zn. 21 Cdo 71/2001). Žalovaná poukázala rovněž na chybný způsob výpočtu vzniklé škody a nepřiměřenost některých položek nárokovaných žalobcem. Za mylný považuje také názor žalobce o aplikaci o. z., neboť vzhledem k datu úrazu (rok 2013) je třeba použít dosavadní právní předpisy, přičemž ani nejsou dány mimořádné důvody ve smyslu § 3079 odst. 2 a § 2958 o. z., na základě kterých požaduje žalobce dvojnásobek náhrady. K náhradě újmy nárokované žalobci b) a c) odkazuje na znění § 444 odst. 3 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (dále též „obč. zák.“), podle něhož náležela jednorázová náhrada sekundárně poškozeným toliko v případě smrti.
3. Vedlejší účastnice na straně žalované s žalobou rovněž nesouhlasila, nárok žalobců považuje za neoprávněný, neboť podle ní žalovaná za pracovní úraz neodpovídá, eventuálně odpovídá toliko částečně. V případě opačného názoru soudu má nároky žalobců za nedůvodné, k výši nárokovaného bolestného a ztížení společenského uplatnění navrhuje ustanovit znalce. Pokud by soud žalobu nezamítl, navrhuje rozhodnout mezitímním rozsudkem s ohledem na časovou i finanční náročnost dokazování výše škody, jakož i vysokou pravděpodobnost využití opravného prostředku.
 4. Mezi účastníky nebyly sporu o tom, že dne 20. 11. 2013 došlo na pracovišti žalované k pracovnímu úrazu žalobce, jejího zaměstnance, a v přímé souvislosti s ním také ke zdravotním obtížím žalobce. Shoda panovala rovněž ohledně několik desetiletí trvajícího pracovního poměru žalobce u žalované, kdy žalobce pracoval na lince BMD nepřetržitě od jejího spuštění v roce 1988 (v roce 2010 došlo v souvislosti se změnami ve vlastnických strukturách žalované k podpisu nové pracovní smlouvy, avšak pracovní poměr vznikl dlouho předtím). Spornou otázkou zůstala příčina vzniku úrazu, resp. okolnosti tohoto úrazu, existence bezpečnostních předpisů a úroveň kontroly jejich dodržování ze strany žalované, jakož i rozsah odškodnění - vyčíslení vzniklé újmy na zdraví a účelnost některých vynaložených nákladů. Rozsahem odškodnění a nároky žalobců b) a c) se soud prozatím nezabýval, neboť ve věci, jak bude dále podrobně vysvětleno, vyhlásil mezitímní částečný rozsudek co do základu nároku žalobce a) za žalovanou.
 5. Z provedeného dokazování zjistil soud následující skutkový stav věci.
 6. Z výpisu z obchodního rejstříku žalované bylo zjištěno, že předmětem podnikání žalované je slévárství, modelářství, zámečnictví a nástrojařství a obráběčství, a dále výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách č. 1 až 3 živnostenského zákona.
 7. Ze záznamu o úrazu zaměstnavatele (žalované) ze dne 20. 11. 2013, T130/2013 podepsaný p. [redacted] a pověřeným zaměstnancem žalované soud zjistil, že místo úrazu bylo pravidelným pracovištěm žalobce. U popisu úrazu bylo uvedeno, že dne 20.11.2013 žalobce prováděl kontrolu aerátoru linky BMD, při výstupu na něj se mu smekla noha a padal dolů. Pan [redacted] se ho snažil zachytit, sám byl žalobcem sražen. Žalobce spadl do tělesa zásobníku a při pádu narazil hrudníkem na hranu násypky a došlo k pohmoždění hrudníku.
 8. Z dohody o rozvázání pracovního poměru ze dne 27. 2. 2015 soud zjistil, že se žalovaná s žalobcem dohodli na rozvázání pracovního poměru ke dni 28. 2. 2015 z důvodu podle § 52 písm. d) zákoníku práce, odstoupné bylo sjednáno v samostatné dohodě.
 9. Z úředního záznamu ze dne 20. 11. 2013, č. j. KRPS-396264-9TČ-2013-011511, soud zjistil, že dne 20. 11. 2013 byla na základě oznámení o pracovním úrazu vyslána na místo úrazu hlídka Policie ČR, která na místě pořídila fotodokumentaci místa úrazu ve výrobní hale, žalobce měl poraněný hrudník, jeho mistr [redacted] otevřenou zlomeninu levé paže, když žalobce tahal ven z násypky, o jejíž hranu si úraz způsobil.
 10. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení [redacted] ze dne 3. 12. 2013, č. j. KRPS-396264-16TČ-2013-011511, soud zjistil, že p. [redacted] v době pracovního úrazu žalobce pracoval u žalované jako mistr. Běžným postupem prohlídky aerátoru bylo nejdříve zabezpečení jeho technického odstavení a poté jeho prohlídka. Měl za to, že odstavení provedl žalobce, když jej kontroloval, byl aerátor odstaven. K této činnosti byl žalobce

proškolen, na slévárně pracoval zhruba 40 let, měl potřebnou praxi. Ohledně úrazu vyloučil úmysl jiného pracovníka.

11. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení žalobce ze dne 17. 4. 2014, čj. KRPS-396264-TČ-2013, soud zjistil, že žalobce uznal svůj podpis na prezenční listině školení z roku 2012 za svůj. V den pracovního úrazu nařídil žalobci jeho nadřízený (p. ██████████), aby provedl kontrolu aerátoru. K zařízení šli oba, žalobce uvedl, že měl za to, že informování jeřábníků zařídil nadřízený, nevšiml si, že by se v té době s jeřáby pracovalo. Vstup na aerátor nebyl nijak zajištěn překážkou či řetězem. Žalobce montoval šrouby, byl v předklonu opřen nohama o tělo aerátoru, dále už si vzpomíná jen na hluk jedoucího – původně odstaveného – jeřábu, samotný pád si nepamatuje, ani to, kde jej jeřáb udeřil.
12. Z usnesení Policie ČR Krajské ředitelství Středočeského kraje ze dne 22. 4. 2014 č. j. KRPS-396264-33/TČ-2013-011511 soud zjistil, že tímto usnesením byla odložena věc podezření z přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti – pracovního úrazu žalobce, neboť ve věci se nejednalo o podezření z přečinu a nebylo na místě vyřídit věc jinak. Výsledkem žalobce bylo zjištěno, že měl za to, že jeřáb odstaví jeho nadřízený – mistr p. ██████████, k pádu došlo v důsledku pojezdu jeřábu. Z usnesení Okresního státního zastupitelství Praha - východ ZN5466/2013-13 ze dne 3. 6. 2014 soud zjistil, že tímto usnesením byla zamítnuta stížnost žalobce, kterou podal do usnesení policejního orgánu, jímž byla odložena věc podezření z přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti – pracovního úrazu žalobce z důvodu nenaplnění skutkové podstaty uvedeného přečinu.
13. Z organizační normy č. 1/07/10 žalované ze dne 1. 7. 2010 spolu s prezenční listinou ze dne 8. 2. 2012 soud zjistil, že žalobce byl dne 8. 2. 2012 proškolen na téma periodické školení BOZP a PO v rozsahu 2 hodin, což stvrdil svým podpisem (poř. č. 14). Podle uvedené organizační normy upravující manipulaci s jeřáby a upozorňující na rizika slévárny, je nutné dbát na pojezd jeřábu v prostoru se snížením průjezdným profilem v délce cca 8 m, kde může dojít k výskytu pracovníků provádějících kontrolu nebo opravu zařízení linky BMD. Všichni pracovníci, kteří jsou kompetentní vstupovat do tohoto prostoru, který je zabezpečen řetězem s výstražnou cedulí, musí si před vstupem do tohoto prostoru odstavit jeřáb předepsaným způsobem – nahlášení osobě pověřené/případně jeřábníkovi, bez čehož je zakázáno do označeného prostoru vstupovat (bod 3 normy). Totožné pravidlo obsahovala i předchozí organizační norma č. 2/10/06 vydaná dne 10. 3. 2006 s účinností od 1. 4. 2006.
14. Z přípisu zástupce žalobců žalované ze dne 18. 4. 2014 soud zjistil, že byla žalovaná požádána o sdělení svého stanoviska ohledně výše náhrady škody za pracovní úraz žalobce. Z přípisu vedlejší účastnice zástupci žalobců ze dne 3. 6. 2015 soud zjistil, že z pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za pracovní úrazy a nemoci z povolání jsou hrazeny pouze účelně vynaložené náklady na standardní léčbu, nelze proto vyplácet náklady za jídlo, potravinové doplňky, nadstandardní pokoj a léčbu či léčbu přímo nesouvisející s pracovním úrazem žalobce. Vedlejší účastnice akceptovala přiměřené účelně vynaložené náklady rodinných příslušníků žalobce na jízdné na základě doložených kopií jízdenek. Hodnocení za ztížení společenského uplatnění podle znaleckého posudku Doc. MUDr. Evžena Hrnčíře, CSc., MBA ze dne 8. 12. 2014 nepřiznala, neboť uvedenou nemoc neshledala jako důsledek dlouhodobé intenzivní léčby. Z vyznávacího dopisu vedlejší účastnice žalobci ze dne 8. 6. 2015 soud zjistil, že výše náhrady škody dle šetření a výpočtu vedlejší účastnice týkající se plnění z pojistné události ze dne 20. 11. 2013 činí 311 178 Kč (účelně vynaložené náklady, bolestné, ztížení společenského uplatnění), kteréžto plnění pojišťovny bude vyplaceno poškozenému. Z vyznávacího dopisu vedlejší účastnice žalobci ze dne 16. 9. 2015 soud zjistil, že výše náhrady škody dle šetření a výpočtu vedlejší účastnice ohledně plnění z pojistné události ze dne 20. 11. 2013 za ztrátu na výdělku při rozvázání pracovního poměru a přiznání invalidity 3. stupně od 1. 3. 2015 do 31. 8. 2015 činí 16 464 Kč, z čehož má být po odečtení daně vyplaceno žalobci 13 989 Kč.

15. Z přípisu zástupce žalobců advokátce žalované (██████████) ze dne 26. 10. 2015 a z odpovědi na něj - emailem ze dne 2. 11. 2015 soud zjistil, že žalobci nesouhlasili s vyčíslením náhrady bolestného, náhrady za ztížení společenského uplatnění, nároku na odškodnění za duševní útrapy a náhrady přímé škody, přičemž nad rámec již vyplacené částky 311 178 Kč požadovali částku 1 484 072 Kč. Žalovaná v tomto směru odkázala na probíhající jednání s vedlejší účastnicí, jejíž finální stanovisko se snažila získat. Z přípisu vedlejší účastnice ze dne 19. 11. 2015 soud zjistil, že neuznala odškodnění rodinných příslušníků žalobce v režimu § 2959 o. z. Některé náklady nepovažovala za náklady, které by bylo možné hradit z pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za pracovní úrazy a nemoci z povolání.
16. Z výslechu svědka ██████████ zaměstnance žalované na pozici výrobního technického ředitele a člena její dozorčí rady, soud zjistil, že pro žalovanou vypracovával bezpečnostní organizační normy týkající se provozu se zdvihacími zařízeními. Provoz na předmětné lince BMD probíhá technologicky nezměněný od roku 1988, je tam zúžený prostor, kde projíždí jeřáb, a který je proto bezpečnostním rizikem. Původně tam byla cedulka s řetízkem s tím, že vstup do prostoru – jednalo se hlavně o údržbáře – museli hlásit mistrovi, aby došlo k zastavení provozu jeřábu, případně ten jeřáb sami zastavili. Žalobce byl údržbářem výlučně předmětného zařízení. K odstavení jeřábu je oprávněn mistr toho provozu a jeřábník, mimo pracovní dobu je tam buďto zabezpečený vypínač nebo se vyndaly pojistky. Kdo je osobou pověřenou k zajištění bezpečnosti práce se opakovalo na každém školení a tato osoba byla zároveň uvedena i na nástěnce. V případě předmětného provozu se jednalo o p. ██████████. Odstavení jeřábu mohl zabezpečit i mistr údržbářů, nicméně jeden mistr funguje pro 20 údržbářů. Je na údržbáři, aby oslovil kteréhokoli mistra provozu. Podle dlouholeté praxe je to vždy vedoucí příslušného provozu, který rovněž zná i technickou stránku věci a je k tomu proškolený. Jeřáb je v provozu nepravdělně, v předmětném provozu je snížená pochozí výška, kde se jeřábu lze vyhnout jen tím, že se člověk skrčí nebo si lehne, pokud se však někdo pohybuje u aerátoru či na něm, pochozí výška se snižuje, ve výšce, v jaké měl být žalobce na aerátoru (60 cm), se již jeřábu nelze vyhnout. Svědek se sám podílí na školení bezpečnosti práce mj. údržbářů, je autorem organizačních norem č. 2/10/06 a její aktualizace – normy č. 1/07/10. Školení zabezpečují sami, případně prostřednictvím společnosti RED Fire. Školení probíhala jednou ročně, následně zaměstnavatel rozhodl o snížení frekvence tak, že školení nyní probíhají jednou za dva roky, neboť nedocházelo k žádným úrazům. Je možné, že poslední školení před úrazem žalobce proběhlo dne 8. 2. 2012. Prezenční kontroluje svědek tak, že na konci školení obchází jednotlivé účastníky a ti před ním prezenční listinu podepisují, aby se tak vyvaroval toho, že by se někdo podepisoval za jiného zaměstnance. Žalobce se účastnil řady školení, znal obsah organizačních norem, postup fungování předmětné linky vysvětloval i samotnému svědkovi, když k žalované nastoupil. Dodržování bezpečnostních norem práce nekontroluje přezkušováním, podpisem na prezenční listině potvrzují, že školení rozuměli a nemají k němu dotazy; k absenci následných testů je nabádá rovněž inspektorát práce. Ohledně úrazu žalobce pouze následně zjistili, že jeřáb nebyl v té době odstaven, neví však, jak k úrazu došlo. Po úrazu nechali vypracovat nové technické opatření, které v případě, že se někdo dostane do inkriminovaného prostoru a jeřáb není odstaven, je na to upozorněn světelnou a zvukovou instalací.
17. Ze svědecké výpovědi ██████████ ██████████ (dříve ██████████), mistra technického úseku žalované, soud zjistil, že v době úrazu byl žalobcovým nadřízeným. Žalobce spolu s dalším zaměstnancem (p. ██████████) poslal opravit aerátor, za žalobcem po určité době – asi 15 min - došel, žalobce jej ujistil, že je všechno zajištěné, svědek zkontroloval odstavení aerátoru a díval se do násypky s pomocí baterky, když na něj žalobce začal najednou padat. Svědek se jej pokoušel zachytit a vytáhnout, což se nakonec podařilo. Při kontrole nebo opravě linky je třeba kvůli nízkému profilu zajistit odstavení jeřábu a aerátoru. Odstavení jeřábu se hlásí

jeřábníkovi nebo mistru provozu linky BMD, tj. p. [REDACTED] či jeho zástupci p. [REDACTED]. Někdy, je-li na místě svědek, zajistí odstavení on – nikoli sám, ale jde za mistrem či jeřábíkem. Potvrdil, že zná obsah organizační normy č.1/07/10, a to ze školení, kterých se účastnil; řady těchto školení se účastnil i žalobce. Žalobce byl zkušený údržbář, předmětnou linku znal zřejmě nejvíce ze všech. Jeřáb v provozu slyšet není, ledaže by se na něj člověk speciálně zaměřil.

18. Z výslechu svědka [REDACTED] [REDACTED], zaměstnance žalované na pozici údržbáře, soud zjistil, že v den úrazu se šli se žalobcem podívat na předmětnou linku, svědek však byl odvolán k jiné opravě, proto žalobce pokračoval do haly, na linku BMD, sám. Svědka zaučoval v provozu žalobce. V případě kontroly nebo údržby na lince BMD vždy kontrolovali, zda jsou jeřáby v provozu, při neplánovaných opravách si buď od obsluhy vzali ovládní, nebo – probíhal-li skutečně provoz – hlásili svou přítomnost mistrovi na té lince či jeřábíčkovi. Údržbář si měl zajistit nahlášení opravy nebo údržby, tedy zajít za mistrem provozu, který potřebu opravy nahlášoval. Mistr nevěděl, kdy bude oprava prováděna, neboť mu bylo řečeno, že se na to přijdou údržbáři podívat, až budou mít čas. V horní části linky BMD je cedule s označením „ZÁKAZ VSTUPU“ s řetízku, nicméně v prostoru, kde k úrazu došlo, podobné upozornění nebylo. Před úrazem se tam nacházelo jen torso řetízku bez cedule, momentálně je tam nový řetízek s cedulí. Školení probíhala, chodili na ně s žalobcem spolu, někdy se stalo, že byl jeden z nich odvolán na opravu, pak se tam zase vrátil.
19. Z výslechu svědka [REDACTED] [REDACTED], zaměstnance žalované na pozici mistra linky BMD, soud zjistil, že to byl svědek, kdo hlásil potřebu opravy předmětné linky, přesný čas opravy domluven nebyl, neboť to je na údržbářích, aby si stanovili své priority. Za svědkem pak již nikdo ohledně údržby nepřišel. Obecně nejprve údržbáři z dálky zjišťují rozsah závady, poté jdou za svědkem či obsluhou s žádostí o zastavení provozu. V tomto směru je údržba proškolená, jak se má v dané situaci chovat. Ohledně odstavení jeřábu chodí údržbáři buď za svědkem nebo p. [REDACTED] či [REDACTED] – mistrem na strojní jaderně. V den úrazu viděl svědek žalobce až tehdy, kdy jej zraněného přivedli do kanceláře, ten den za ním žalobce nepřišel, že by chtěl půjčit ovladač jeřábu. Svědek potvrdil, že v případě, že by žalobce chtěl odstavit jeřáb, měl přijít za ním.
20. Z výslechu [REDACTED] [REDACTED], zaměstnance žalované na pozici zástupce mistra provozu linky BMD, soud zjistil, že, je-li linka BMD v provozu, musí se oprava hlásit mistrovi provozu, tj. p. [REDACTED] či svědkovi, nejsou-li, tak p. [REDACTED]. Zaměstnanci ví, na koho se obrátit, pracují tam všichni dlouhodobě, znají se, tykají si, nově příchozí jsou zaškolení svými mistry. Z výslechu [REDACTED] [REDACTED], zaměstnance žalované na pozici mistr na jaderně a plánovač výroby, soud zjistil, že v den úrazu se svědkem nikdo ohledně opravy linky nemluvil, avšak ten den tam byl p. [REDACTED], který to primárně zajišťoval.
21. Z výslechu svědka [REDACTED] [REDACTED], zaměstnance společnosti KKB International pracujícího v areálu žalované, soud zjistil, že u žalované se podílí na výrobě jader a zastává funkci jeřábíka s tím, že jádra dováží na linku jeřábem. Jeřáb ovládá dálkovým ovladačem. V den úrazu žalobce normálně pracoval, zajišťoval výrobu jader a jejich dovoz na linku, žádnou opravu na lince BMD hlášenou neměl, opravy linky se obecně hlásí mistrovi linky a ten to hlásí svým podřízeným. Převoz jader probíhá tak, že se dá paleta na řetězy, zavěsí se na jeřáb a jedou na linku BMD. V průběhu běžného pracovního dne svědek s jeřábem jezdí. Svědek však uvedl, že neví konkrétně, zda v den úrazu žalobce s jeřábem jel či nikoli.
22. Z prezenčních listin školení ze dne 17. 12. 2008 a ze dne 20. 1. 2010 lektora [REDACTED] soud zjistil, že školení na téma „opakování školení jeřábíků“ byl přítomen i žalobce, což stvrdil svými podpisy.
23. Z prezenční listiny školení ze dne 14. 1. 2011 lektora [REDACTED] soud zjistil, že školení na téma „periodické školení BaHP a PO“ byl přítomen i žalobce, což stvrdil svým podpisem (poř. č. 14).

24. Z prezenční listiny školení ze dne 2. - 22. 2. 2012 a z prezenční listiny školení ze dne 10. - 27. 3. 2012 soud zjistil, že školení na téma „Kurz – Opakované školení vazače“, resp. „Kurz – Opakované školení jeřábníků“ lektora [REDAKCE] spočívající shodně ve školení mj. VP č. 1/07/10 a rizik a prevence rizik při provozu jeřábů byl přítomen i žalobce, což stvrdil svými podpisy.
25. Z prezenční listiny školení ze dne 8. 2. 2012 soud zjistil, že školení na téma „periodické školení BOZP a PO“ lektora [REDAKCE] byl přítomen i žalobce, což stvrdil svým podpisem (poř. č. 14).
26. Z přípisu [REDAKCE] [REDAKCE] z personálního oddělení žalované ve věci směrnice BOZP ze dne 24. 8. 2010 spolu s podpisovou listinou soud zjistil, že žalobce stvrdil svým podpisem, že byl seznámen se směrnicemi BOZP a riziky.
27. Ze zápisníku bezpečnosti práce žalobce soud zjistil, že dne 20. 3. 1997 byl žalobce seznámen mj. se zákoníkem práce, organizačním řádem a příslušnými vyhláškami, jakož i s pracovištěm a prací při dodržování předpisů BaHP a požární ochrany, znalost byla ověřena pohovorem; ve dnech 31. 3. 1998, 29. 3. 1999, 28. 3. 2000, 29. 3. 2001, 16. 5. 2002, 12. 5. 2003, 26. 1. 2004, 6. 1. 2005, 13. 1. 2006, 11. 1. 2007, 16. 1. 2008, 22. 1. 2009 a 3. 2. 2010 byla provedena periodické školení BaHP a požární ochrany, což žalobce stvrdil svými podpisy.
28. Z prezenční listiny školení ze dne 4. 2. 2010 soud zjistil, že školení na téma „obsluh tlakových nádob“ lektora [REDAKCE] [REDAKCE] byl přítomen i žalobce, což stvrdil svým podpisem (poř. č. 6).
29. Z pracovního výkazu kurzu ze dne 20. 1. 2010 lektora [REDAKCE] [REDAKCE] soud zjistil, že opakovacího školení na téma BOZ a práce ve výškách byl přítomen i žalobce, což stvrdil svým podpisem (poř. č. 5).
30. Z prezenční listiny školení ze dne 1. 12. 2008 na téma práce ve výšce a nad volnou hloubkou soud zjistil, že se jej účastnil i žalobce, což stvrdil svým podpisem (poř. č. 7).
31. Z prezenční listiny školení ze dne 21. 12. 2012 na téma vyhláška 50/78 Sb. a opakované školení obsluh el. zařízení lektora [REDAKCE] soud zjistil, že se jej účastnil i žalobce, což stvrdil svým podpisem (poř. č. 6).
32. Z popisu pracovní činnosti žalobce ze dne 3. 5. 2010 soud zjistil, že žalobce zajišťoval odborné práce při běžných, středních a generálních opravách strojů a zařízení.
33. Z protokolu Oblastního inspektorátu práce pro Středočeský kraj se sídlem Praha ze dne 25. 9. 2006 č. j. 59/3800/4.51/2006/P soud zjistil, že kontrolou žalované bylo ověřeno, že má vnitřní systém bezpečnosti práce při řízení provozu jeřábu (prevence rizik), disponuje vlastní směrnicí č. 2/10/06 ze dne 10. 3. 2006, jež odpovídá normovým požadavkům. Zpracovaný systém bezpečné práce obsahuje konkrétní výčet zakázaných manipulací, konkrétně definuje rizika jednotlivých pracovišť a operací.
34. Z opatření Oblastního inspektorátu práce pro Středočeský kraj ze dne 25. 9. 2006, č. j. 60/3800/4.51./06/O soud zjistil, že bylo žalované uloženo odstranit vytýkané nedostatky a podat o tom písemnou zprávu; vytýkané nedostatky se netýkaly linky BMD.
35. Z protokolu o kontrole provedené Oblastním inspektorátem práce pro Středočeský kraj ze dne 17. 10. 2014, č. j. 13046/4.42/14.1, soud zjistil, že bylo u žalované kontrolováno dodržování povinností vyplývajících z právních předpisů o zajištění bezpečnosti práce a zajištění bezpečnosti provozu technických zařízení se zvýšenou mírou ohrožení života a zdraví. Kontrolou bylo vytknuto, že nebyla přeložena revizní zpráva plynového zařízení a dva hasící přístroje nebyly zajištěny proti převržení.
36. Z knihy mistrů „BMD“ o záznamech provozů se záznamem ze dne 20. 11. 2013, z knihy evidence lití zkušebních tyček se záznamem ze dne 20. 11. 2013 a z hlášení odlitého materiálu ze dne 20. 11. 2013 získané ze systému Altec soud zjistil, že uvedeného dne byla linka BMD v provozu.
37. Z účastnického výslechu žalobce soud zjistil, že v den úrazu přišel k zařízení sám, po chvíli přišel p. [REDAKCE], žalobce vylezl na římsu, ohnul se k aerátoru, začal odmontovávat

šrouby, pak už si nic nepamatuje. Aerátor opravoval již několikrát, poruchy na lince BMD jsou poměrně časté a běžné. O tom, že bude žalobce provádět opravu na aerátoru v den úrazu, věděl p. [REDACTED] a p. [REDACTED]. Žalobce dále vypověděl, že si aerátor vypnul sám, což sdělil i p. [REDACTED], když přišel. Obecně provoz buď vypínal sám, nebo řekl mistrovi úseku a domluvili se na časovém harmonogramu. Pokud jde o bezpečnost práce, věděl, jak se má chovat, v provozu neustále něco hrozilo. Obsah organizační normy č. 2/10/06 zná s ohledem na dobu své praxe. Školení si nevybavuje, na znalosti předpisů bezpečnosti práce jej nikdo nikdy nezkoušel, jejich dodržování v provozu nikdo nekontroloval.

38. Ze znaleckého posudku č. 01/2018 z oboru kriminalistika – forenzní biomechanika vypracovaného znaleckým ústavem – Univerzita Karlova, Fakulta tělesné výchovy a sportu, Katedra anatomie a biomechaniky, Laboratoř biomechaniky extrémních zátěží soud zjistil, že s pravděpodobností hraničící s jistotou byl možný i pád žalobce z římsy aerátoru ztrátou rovnováhy nebo uklouznutím, avšak takovému průběhu neodpovídá objektivní lékařské zjištění žalobce. Poranění žalobce odpovídají přímému a silnému zevnímu kontaktnímu působení na hrudník v postižených místech, přičemž k oboustrannému nárazu ve stejném okamžiku došlo pouze při sražení figuríny jeřábem. Při detailní analýze této modelové situace odpovídaly kontaktní linie těla figuríny s krytem aerátoru a jeřábem lékařské dokumentaci žalobce. Lze uzavřít, že úrazový děj s největší pravděpodobností proběhl dle původní výpovědi žalobce, kdy za příčinu úrazu označil svou kolizi s horním víkem aerátoru a projíždějícím jeřábem, což beze zbytku vysvětluje i charakter a lokalizaci poranění svědka události p. [REDACTED].
39. Z výsledku jednoho ze zpracovatelů znaleckého posudku [REDACTED] [REDACTED], soud zjistil, že pouhým uklouznutím bylo možné spadnout do násypky, avšak nebylo možné si způsobit zranění, která nastala u žalobce, proto znalci tuto variantu vylučují. Zranění žalobce odpovídala srážce s jeřábem – sami znalci nečekali, že při srážce s jeřábem dojde ke vzniku lineárních poranění, při simulaci na místě samém však zjistili, že šrouby na aerátoru více „koukají“, tudíž nedojde k nalehnutí na víko aerátoru, nýbrž k lineární srážce, kdy jeřáb figurínu jakoby ze strany sekne, což odpovídá charakteru zranění – prasklinám hrudníku - žalobce. Původní výpovědi žalobce, na níž odkazují ve znaleckém posudku, je myšlen úřední záznam o podaném vysvětlení ze dne 17. 4. 2014, v němž žalobce uvádí, že si vzpomíná na hluk jedoucího jeřábu. Skutečnost, že při žádné z na místě zkoušených variant nezůstala figurína ležet v násypce, je dána tím, že u reálného člověka se přidává nějaká fyziologická reakce, jakož i tím, že žalobci stál v pádu pan [REDACTED], na kterého žalobce při pádu nalehl a převálil se přes něj, což jej posunulo směrem k násypce.
40. Další důkazy navržené žalovanou, a to výslech svědka [REDACTED] tehdejšího ředitele žalované, svědka [REDACTED], svědka [REDACTED] a svědka [REDACTED] k existenci a závaznosti organizační normy č. 1/07/10 a k prokázání účasti žalobce na školení, jakož i znalecký posudek z oboru písmoznalectví k pravosti podpisu žalobce na prezenčních listinách školení soud neprováděl pro nadbytečnost, neboť tyto skutečnosti měl za prokázané ostatními již provedenými důkazy. Důkazy navržené žalovanou ohledně kontroly a dodržování bezpečnostních předpisů (výslech [REDACTED] a společnosti RED fire, fotodokumentaci a záznamy o kontrolách prováděných zaměstnavatelem a společností RED fire a záznamy o postíhách zaměstnanců v případě porušení povinností ve vztahu k bezpečnosti práce) soud rovněž pro nadbytečnost neprováděl, neboť se vztahovaly obecně ke kontrolám dodržování bezpečnostních předpisů, nicméně, z provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že v daném případě při kontrole dodržování bezpečnostních předpisů žalovaná sama porušila své povinnosti, a provedení těchto důkazů by na tomto závěru ničeho nezměnilo. Důvody, které k tomuto závěru soud vedly, jsou podrobně uvedeny níže.
41. Rovněž důkazy navržené stranou žalovanou k příčině pracovního úrazu (seznam zaměstnanců přítomných na směně dne 20. 11. 2013, fotografie zařízení aerátoru č. 001 až č.

- 004, fotografie zařízení linky BMD č. 001 až č. 003, plány zařízení linky BMD: 3X – pohled z boku, pohled shora a pohled z boku v barevném provedení s vyznačením jednotlivých částí linky BMD, místní šetření ve výrobních prostorech žalované, znalecký posudek Doc. MUDr. Evžena Hrnčíře, CSc., MBA, ze dne 8. 12. 2014), soud neprováděl pro nadbytečnost, protože měl tuto skutečnost za dostatečně prokázanou, a to zejména znaleckým posudkem z oboru kriminalistika – forenzní biomechanika. Z téhož důvod nebyl ani proveden žalobcem navržený důkaz protokolem o výpovědi [redacted] na Policii ČR k prokázání tvrzení, že příčinou jeho úrazu nebyla srážka s jeřábem, neboť příčina pracovního úrazu byla shora uvedený důkazy jednoznačně prokázána a provedení tohoto listinného důkazu by na tomto závěru již nemohlo ničeho změnit. Také žalobcem navrženou původní pracovní smlouvu uzavřenou mezi účastníky soud neprováděl, má je za nadbytečnou, neboť ohledně dlouhotrvajícího poměru panovala mezi účastníky shoda a aktuální pracovní smlouva uzavřená v době změny majetkové struktury žalované byla k důkazu předložena; navíc obsah pracovní smlouvy včetně pracovní náplně nebyl mezi účastníky sporný.
42. Rovněž nebyl proveden důkaz spisem PČR, krajské ředitelství Policie Středočeského kraje, obvodní oddělení Čelákovice sp.zn. 396264/TČ-2013, neboť byl navržen k prokázání průběhu škodného děje, který má soud (jak již shora uváděl) za dostatečně prokázaný.
43. Důkazy týkající se vyčíslení utrpěné újmy nebyly v této fázi řízení vzhledem k vydání mezitímního rozsudku zatím prováděny.
44. Soud hodnotil důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti (§ 132 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, dále též „o. s. ř.“).
45. Po skutkové stránce vyšlo najevo, že dne 20. 11. 2013 utrpěl žalobce, pracující u žalované na pozici údržbáře, pracovní úraz, když byl při běžné opravě aerátoru linky BMD sražen pojezdějším jeřábem a v důsledku nárazu spadl do tělesa zásobníku, přičemž jej zachytil a vytáhl jeho nadřazený p. [redacted], jenž se v tu dobu díval do násypky. V souvislosti s uvedeným pracovním úrazem došlo k závažným zdravotním poraněním žalobce. Bylo prokázáno, že bylo povinností žalobce, aby před započatím provádění opravy předmětného zařízení odstavil anebo zajistil (řádnou notifikací u k tomu pověřené osoby) odstavení jeřábu, k čemuž však ze strany žalobce nedošlo, a to v rozporu s organizační normou č. 1/07/10. Bylo prokázáno, že žalovaná přijala tuto bezpečnostní organizační normu (č. 1/07/10) upravující manipulaci s jeřáby a pohyb v předmětném prostoru linky BMD a prováděla k ní pravidelná školení jednou za 2 roky.
46. K okolnostem úrazu žalobce, tedy konkrétně skutečnosti, že byl pád žalobce zaviněn srážkou s jeřábem, vyšel soud především z přesvědčivého závěru znaleckého posudku z oboru kriminalistika – forenzní biomechanika, podle něhož je tato verze jediná, jež vysvětluje zároveň charakter poranění žalobce. Uvedená varianta odpovídá také prvotní výpovědi žalobce na policii (úřední záznam ze dne 17. 4. 2014) a zapadá do výpovědi svědka [redacted], jakož i výpovědi dalších svědků a listinných důkazů prokazujících, že v den úrazu byla linka BMD v provozu. Pozdější tvrzení žalobce a tvrzení dalších – události nepřítomných – osob o tom, že pád byl způsoben uklouznutím, jakož i domněnku p. [redacted] v tomto směru, má soud za jednoznačně vyvrácenou právě shora uvedenými důkazy.
47. Soud dospěl k závěru, že povinnosti zajistit odstavení jeřábu si byl žalobce plně vědom, tato povinnost vyplývala z organizační normy č. 1/07/10, na níž byl žalobce školen, přičemž citovaná organizační norma navazovala na předchozí normu č. 2/10/06 obsahující totožné pravidlo ohledně vstupu do prostoru linky BMD. Svůj podpis na prezenční listině příslušného školení z roku 2012 také žalobce původně uznal za svůj (úřední záznam ze dne 17. 4. 2014), ač jej později - dle soudu účelově a nepřesvědčivě – popřel. Existenci normy č. 1/07/10 má soud za prokázanou provedenými listinnými důkazy (zejména organizační normou č. 1/07/10, prezenční listinou školení ze dne 2. - 22. 2. 2012 a prezenční listinou školení ze dne 10. - 27. 3. 2012, jakož i výslechem svědka [redacted]. K závěru, podle něhož si

byl žalobce vědom toho, že je na něm, aby zajistil odstavení jeřábu – prostřednictvím notifikace příslušné osoby, však soud - bez ohledu na sporný podpis či tvrzení žalobce, podle něhož si na školení nepamatuje a neúčastnil se jich – vede skutečnost, že žalobce u žalované pracoval dlouhodobě, a to právě na lince BMD, jež se od svého uvedení do provozu technologicky nezměnila a na níž pracoval žalobce od úplného počátku. Vyslýchání svědci se shodli na tom, že žalobce disponoval mimořádnými zkušenostmi a vědomostmi ohledně předmětné linky, její provoz a bezpečnostní rizika s ním související vysvětloval dalším zaměstnancům žalované. Svědek ██████ výslovně uvedl, že jej samotný žalobce zaškoloval v tom, komu a kdy hlásit svou přítomnost za účelem odstavení jeřábu, což vyvrací žalobcovu tvrzení o jeho výkladových pochybnostech ohledně otázky, komu odstavení jeřábu hlásit. Soud nepřisvědčil ani námitce žalobce ohledně neurčitosti předmětné normy, neboť z tohoto předpisu spolu s dalšími opatřeními žalované byl postup kompetentních osob pohybujících se v daném prostoru jasně patrný, ostatně u žádného z vyslýchaných svědků, zaměstnanců žalované, o tom nepanovaly nejmenší pochybnosti.

48. Okolnost, že jsou svědci zároveň zaměstnanci žalované, vyplývá z povahy sporu a sama o sobě nevede k popření závěru o jejich nevěrohodnosti. Namítá-li žalobce, že svědek ██████ je také členem dozorčí rady žalované a jednal za ni ve věci rozvázání pracovního poměru s žalobcem, byl si soud těchto souvislostí při hodnocení výpovědi vědom, jeho výpověď se však neodchylovala od výpovědi ostatních svědků a odpovídala také příslušným listinným důkazům, soud proto neměl důvod o jeho tvrzeních – logicky zapadajících do ostatních provedených důkazů – pochybovat.
49. Podle § 366 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění do 30. 9. 2015, tedy zákona č. 205/2015 Sb., pro absenci přechodných ustanovení v něm, kdy k pracovnímu úrazu žalobce došlo před tímto datem (dále též „zák.práce“) zaměstnavatel odpovídá zaměstnanci za škodu vzniklou pracovním úrazem, jestliže škoda vznikla při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním.
50. Podle § 367 odst. 1 písm. a) zák. práce zaměstnavatel se zproští odpovědnosti zcela, prokáže-li, že škoda vznikla a) tím, že postižený zaměstnanec svým zaviněním porušil právní, nebo ostatní předpisy anebo pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, ačkoliv s nimi byl řádně seznámen a jejich znalost a dodržování byly soustavně vyžadovány a kontrolovány.
51. Podle § 367 odst. 2 zák. práce zaměstnavatel se zproští odpovědnosti zčásti, prokáže-li, že škoda vznikla a) v důsledku skutečností uvedených v odstavci 1 písm. a) a b) a že tyto skutečnosti byly jednou z příčin škody, b) proto, že si zaměstnanec počínal v rozporu s obvyklým způsobem chování tak, že je zřejmé, že ačkoliv neporušil právní nebo ostatní předpisy anebo pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, jednal lehkomyšlně, přestože si musel vzhledem ke své kvalifikaci a zkušenostem být vědom, že si může způsobit újmu na zdraví. Za lehkomyšlné jednání není možné považovat běžnou neopatrnost a jednání vyplývající z rizika práce.
52. Podle § 368 zák. práce zaměstnavatel se nemůže zprostit odpovědnosti zcela ani zčásti v případě, kdy zaměstnanec utrpěl pracovní úraz při odvracení škody hrozící zaměstnavateli nebo nebezpečí přímo hrozící životu nebo zdraví, pokud zaměstnanec tento stav úmyslně nevyvolal.
53. Předpokladem odpovědnosti zaměstnavatele za škodu vzniklou pracovním úrazem jsou pracovní úraz, vznik škody a příčinná souvislost mezi pracovním úrazem a vznikem škody. V projednávaném případě byly tyto předpoklady nesporné. Odpovědnost za škodu při pracovním úrazu je tzv. objektivní odpovědností; zaměstnavatel odpovídá za samotný výsledek (za škodu), aniž je uvažováno jeho případné zavinění (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 6. 8. 2015, sp. zn. 21 Cdo 5306/2014). Ve vztahu k okolnostem projednávané věci se mohla žalovaná této odpovědnosti zprostit zcela, prokázala-li by, že žalobce svým zaviněním porušil předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při

- práci, ačkoliv s nimi byl řádně seznámen a jejich znalost a dodržování byly soustavně vyžadovány a kontrolovány.
54. V řízení vyšlo najevo, že žalovaná přijala příslušné bezpečnostní předpisy, které konkrétně upravovaly povinnosti žalobce při pohybu v předmětném prostoru, a s jejichž obsahem žalobce seznamovala v rámci pravidelných školení. Žalobce si byl uvedené povinnosti (konkrétně zajištění odstavení jeřábu) vědom, o tomto mj. zaškoloval rovněž svého služebně mladšího kolegu [REDAKCE], zejména s ohledem na svou dlouholetou praxi u žalované a na výpovědi ostatních zaměstnanců žalované potvrzující zkušenost, odbornost a orientovanost žalobce ohledně provozu linky BMD, neměl soud pochyb o tom, že žalobce předmětnou povinnost dobře znal. Žalovaná v řízení prokázala, že žalobce (neoznáním své přítomnosti v předmětném prostoru a tedy nezajištěním odstavení jeřábu) porušil její bezpečnostní předpisy, přičemž zákonem požadované zavinění se odehrálo přinejmenším ve formě nevědomé nedbalosti, tedy žalobce sice nevěděl, že může škodu způsobit, avšak vzhledem k okolnostem a k svým osobním poměrům o tom vědět měl a mohl. Aby však byly naplněny podmínky pro úplnou liberaci zaměstnavatele, je dle textu zákona (§ 367 odst. 1 písm. a/ zák. práce) zapotřebí, aby zaměstnavatel prokázal, že znalost a dodržování těchto bezpečnostních předpisů byly soustavně vyžadovány a kontrolovány.
55. V tomto směru proto bylo nezbytné, aby zaměstnavatel prokázal, že znalost a dodržování zásad bezpečné práce neustrnulo pouze na formální úrovni, nýbrž že zaměstnavatel vyvíjel úsilí, aby se podle nich postupovalo i v praxi (viz *Bělina, M., Drápal, L. a kol.: Zákoník práce. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 1509*).
56. Tvrdila-li žalovaná, že je dodržování bezpečnostních předpisů kontrolováno, soud tomuto tvrzení neuvěřil. Výslechem [REDAKCE] bylo vyvráceno tvrzení žalované (ve vyjádření ze dne 25.8.2016 doplněné žalovanou po poučení soudem podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř.), že by žalovaná přezkušovala zaměstnance, ať již na závěr školení, či později. Svědek [REDAKCE] naproti tomu uvedl, že zaměstnanci nebyli nikterak ze znalosti norem přezkušováni, toliko svým podpisem na prezenční listině na konci školení potvrdili, že obsahu školení porozuměli a nemají otázek. Soud má také za to, že žalovaná nikterak systematicky nekontrolovala dodržování bezpečnostních norem. Bylo-li tvrzeno, že tuto kontrolu prováděli mistři či osoby provádějící kontrolu a že nedodržování bylo sankcionováno např. snížením prémie, tomuto tvrzení neodpovídají výpovědi mistrů, jakož i dalších zaměstnanců žalované, kdy žádný z nich nepotvrdil, že by kontrolu na pracovišti prováděl či k ní ze strany mistrů či pověřených osob skutečně docházelo. O mechanickém přístupu žalované svědčí jak snížení frekvence bezpečnostních školení, která – vzhledem k tomu (jak uvedl svědek [REDAKCE]), že se na provozu linky technologicky nic nezměnilo a k úrazům nedocházelo – probíhala pouze jednou za dva roky, tak absence v příslušném předpise uvedeného bezpečnostního opatření ve formě řetězu a výstražné cedule, které se měli nacházet právě v místě úrazu. Žalovaná zcela rezignovala na řádné označení předmětného prostoru, kde zůstalo pouze torzo řetízku. K nápravě popsaného situace přistoupila toliko po úrazu žalobce, kdy také nechala instalovat nové výstražné zařízení (světelně a zvukově upozorňující na neodstavení jeřábu), jak potvrdil svědek [REDAKCE].
57. Bránila-li se žalovaná tvrzením, že bezpečnostní řetízek s cedulí měl sloužit zejména k ochraně 3. osob, nikoli údržbářů, jako byl žalobce, kteří o riziku věděli, neodpovídá tato obrana výpovědi jejího zaměstnance [REDAKCE] (podle něhož tam byla původně cedulka s řetízku s tím, že vstup do prostoru – jednalo se hlavně o údržbáře – museli hlásit mistrovi, aby došlo k zastavení provozu jeřábu, případně ten jeřáb sami zastavili) a nelze ji dovodit ani ze samotného textu organizační normy č. 1/07/10.
58. Soud uzavřel, že příčinou pracovního úrazu žalobce byla jeho srážka s jeřábem, jehož odstavení v rozporu s bezpečnostními předpisy žalované nezajistil, ačkoliv mu tato povinnost byla známa. Vzhledem k tomu, že žalovaná nevyžadovala dodržování bezpečnostních předpisů, když sama v rozporu s příslušnou normou neoznačila předmětný

prostor výstražnou cedulí, však nemohla být zproštěna své odpovědnosti za škodu vzniklou pracovním úrazem zcela (viz závěry býv. Nejvyššího soudu ze dne 19. 6. 1980 sp. zn. Cpj 11/80, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek roč. 1980, pod č. 28). Jelikož ale byly naplněny podmínky pro částečnou liberaci žalované, jak jsou stanoveny v § 367 odst. 2 písm. a) zák. práce, přistoupil soud k posouzení rozsahu této liberace.

59. Žalobce nepochybně porušil svou povinnost a jeřáb neodstavil, žalovaná na druhou stranu sice žalobce seznámila s příslušnou organizační normou, avšak její dodržování již nekontrolovala, když, ač sama v této normě deklarovala, že předmětný prostor bude zabezpečen řetězem s výstražnou cedulí, tomuto opatření nedostála, nechala uvedený prostor bez vizuálního upozornění. Byť si měl být žalobce vědom bezpečnostního rizika, žalovaná nepřijala žádné opatření, které by varovalo vstupující osoby o rizikovém prostředí a sloužilo jako poslední pojistka připomínající hrozící nebezpečí. Pokud žalovaná požaduje po svých zaměstnancích dodržování bezpečnostních předpisů, potom nanejvýš měrou je třeba vyžadovat i plnění povinností v tomto směru na straně zaměstnavatele. Řádné vyznačení prostoru, v němž je zvýšené riziko vyžadující speciální postupy zaměstnanců, které je navíc stanoveno bezpečnostní normou, je stejně podstatné jako správné chování zaměstnanců v tomto prostoru. Nelze pochybovat o tom, že si žalobce byl vědom toho, že v prostoru, kde se nacházel, pojíždí jeřáb a že jej musí nechat odstavit, nicméně právě označení tohoto prostoru mělo přispět zaměstnancům k připomenutí této skutečnosti, k čemuž pro jeho absenci nedošlo. Po zvážení všech okolností projednávaného případu proto soud dospěl k závěru, že je liberace žalované dána z jedné poloviny.
60. K námitce žalobce, že žalovaná uznala absenci liberačních důvodů tím, že mu vyplatila odstupné, ač tak ve smyslu § 67 odst. 2 zák. práce nemusela činit, měla-li za to, že jsou dány liberační důvody, soud poukazuje na skutečnost, že rozhodnutí žalované ohledně způsobu ukončení pracovního poměru s žalobcem nemůže samo o sobě vést k závěru, jak tak činí žalobce, o uznání neexistence liberačních důvodů; provedené dokazování přitom této tezi nikterak nesvědčí.
61. Rovněž žalobcem poukazované ustanovení § 368 zák. práce, podle něhož se zaměstnavatel nemůže zprostit odpovědnosti zcela ani zčásti v případě, kdy zaměstnanec utrpěl pracovní úraz při odvracení škody hrozící zaměstnavateli nebo nebezpečí přímo hrozící životu nebo zdraví, pokud zaměstnanec tento stav úmyslně nevyvolal, na projednávanou věc zjevně nedopadá, neboť sám žalobce výslovně uvedl, že se jednalo o běžnou opravu. O tuto opravu byla sekce údržby požádána v ranních hodinách s tím, že je na ni, aby si naplánovala její provedení, nejednalo se tedy v žádném směru o urgentní či mimořádnou záležitost, jak ji má na mysli citované ustanovení.
62. Namítaným psychickým rozpoložením žalobce v den úrazu se soud blíže nezabýval, neboť nemá za to, že by se závěr o něm jakkoli projevil v posouzení odpovědnosti žalované za pracovní úraz žalobce, když může toliko vysvětlit, proč došlo ze strany žalobce, zkušeného pracovníka, k pochybení stran neodstavení jeřábu.
63. Z procesního hlediska má být podle § 152 odst. 2 o. s. ř. rozsudkem rozhodnuto o celé projednávané věci. Jestliže to však je účelné, může soud rozsudkem rozhodnout nejdříve jen o její části nebo jen o jejím základu.
64. Tzv. mezitímním rozsudkem rozhoduje soud o základu věci, jímž se rozumí posouzení všech otázek, které vyplývají z uplatněného nároku s výjimkou okolností, které se týkají jen výše nároku. Podle ustálené judikatury je tento postup účelný zejména ve složitějších sporech, kde je z hlediska rychlosti a hospodárnosti řízení praktické vyřešit nejprve, zda je vůbec dán základ nároku, a až teprve na tomto základě (pravomocné rozhodnutí o opodstatněnosti základu nároku či jeho části) se pak zabývá mnohdy složitou otázkou určení jeho výše. Ačkoli to zákon výslovně nestanoví, lze mezitímní rozsudek vydat pouze tehdy, shledal-li soud aspoň částečnou důvodnost nároku (jen tehdy je rozhodnutí pouze o základu, aniž by soud zatím musel zkoumat jeho výši, praktické a hospodárné); viz např. rozsudek Krajského

soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 3. 1995, sp. zn. 11 Co 502/1994, uveřejněný pod číslem 44/1996 Sbírký soudních rozhodnutí a stanovisek, jakož i důvody rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 25. 3. 2008, sp. zn. 25 Cdo 1905/2005, uveřejněného pod číslem 8/2010 Sbírký soudních rozhodnutí a stanovisek, a rozsudku ze dne 31. 3. 2004, sp. zn. 25 Cdo 2212/2002).

65. V projednávané věci přistoupil soud k vydání mezitímního rozsudku s ohledem na námitky žalované co do rozsahu požadované náhrady škody, kdy lze předpokládat rozsáhlé dokazování, zejména z důvodu znaleckého posudku na určení výše bolestného a ztížení společenského uplatnění a prokazování důvodnosti náhrady věcné škody. Částečný rozsudek – tedy rozhodnutí toliko ve vztahu k žalobci a) – je odůvodněn skutkově odlišnými nároky žalobců b) a c) zakládajícími se z převážné části na odškodnění podle § 2959 o. z., respektive § 11 obč. zák., k jejichž důvodnosti zatím nebylo vedeno dokazování.
66. Vzhledem k tomu, že se nejedná o konečné rozhodnutí, nerozhodoval soud ani o nákladech řízení (§ 151 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ.

Praha 1. listopadu 2018

Mgr. Jana Stejskalová
předsedkyně senátu